

GHIMPELE

UNU ESEMPLARU

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acăstă făia ese uă dată pe septembără:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul română,
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondență,
sau prin postă, trămitând și prețul.

Pentru abonamente, reclame și inserții se va adresa la administrație.

Serviciul telegrafic alături de GHIMPELE.

Constantinopole, 30 Aprilie. — Principele Milan al Serbiei a sosit aci și îndată a dat vizită Sultanului mai întâi în particolaruș apoi oficiale în palatul Sublimei Porte. Sultanul l'a priimit cu multă afecțiune, l'a strinsu în brațe și l'a sărutat pe frunte.

Roma, 30 Aprilie. — Sfintia sea Papa este fără indispuș din cauza că și-a perdu Tabacherea. D. de Bismarck, aușindu de aceasta, i-a trimis uă scoică legată în aur pe care i-a hărăzit Sultanul.

Conflictul cu Republica San Marino s'a aplanat, cu condiție ca guvernul să să licențieze două părți din armată.

Berlin, 24 Aprilie. — Impăratul e bine să a prins puteri: ieră a putut se destupe singură uă butilcă cu pluzer-bier.

Paris, 30 Aprilie. — Comitele de Chambord era decisă se intre în Franția, dărău a visat dilele treceute unu claponă care-lă ciugulea de nasu. Clapoulă, dupe tăcuirea visurilor, însemnăza nenorocire mare și astu-felu să a luat séma, remâindu totu unde se află.

REVISTA POLITICA

Politica dilei e fără activă:

In intru ea merge ca drumul ferat
S'afără mai tare, e chiaru ofensivă,
Căci ieră se vorbesce de mare regat!

Ajă trebile tări pe sfără suntu duse
Si probă e lumea că mișcă mereu,
In mese, petreceri, și viță aduse
Din tările 'n care argintul e deu.

Oră unde se 'ntorce a năstră privire,
Oră unde se 'ndrăptă alături nostru auđu,
Nu vede, n'aude de cătă fericire
Cu bere, mâncare și nicu unu abusu!

Se discută multe și vorbe destule
De patriă, tără, onore, virtuți,
Dără vorba ca vorbă, și faptele nule,
Bugetul trăescă și totu devinu muști.

Ieră vedea pe uă stradă făcendu trotoare,
Multime de tineri, ce discută cu focu,
„E vorba de sicură d'affaceri d'onore”
Oră cine iști dice, oprindu-se 'n locu.

Te-apropi atuncea sauă ce tratéză,
Să ai uă ideia de juii cei nouă
Dără vai! Ei se céră, se plâng și oftéză
C'uă jună boemă și a risu de vro două.

Mai mergi înainte și dai d'alte cete,
Totu ómeni în vîrstă și totu insurați,
Dără, vai! și bătrâni vorbescu totu de fete
Plângendu ani tineri de multu strecuți.

Unu pasu mai la vae: éca și vro dece
Ciocoři vechi și tineri umblându în haiticu
S'opresc la Frascati și ceru apă rece
Dulcețuri, licheruri, ahatu cu fisticu.

Le turuie gura la tăi franțuzesc
S'ai crede că denești crăescu vr'unu proiectu
Spre binele tării; deu vai! românesce
A loru convorbire se ducă gheștu.

Alătură de-i trece, sunu birturi vestite,
S'aci vedea ieră lumela mese măncându,
Măncără totu alese, e și greu plătitu,
Butilci cu bordouri iereu destupându.

Cu cătu vinul scade q-atâtă limba cresce,
S'aprindu oratori, se ntindu la taifasă,
Dără totu vorbirea încă se nvîrtesce,
Căci vorba nu este deată de nnă asu.

Politica dilei e dără ră activă,
Si trebile tării mergăuți minunatū,
In intru s'afără sunteu d'uă potrivă,
Si nu ne lipsesc de ctu unu regat!

CATRE D. PREFECTU LU CAPITALEI

Este mai multu timpă de cădă unu individu urmăresc pe oră ce amicu său moșeul alături, care intră în apartamentele administrației noastre, camera No. 10, etajul de jos Pasagiul română; aceasta enșe mai cu osebire sără.

Vă rugăm respectuosu, domile prefectu, ca să bine-boiți și da cuvenitele ordin șefului diviziunii înșărcinată cu polizia secretă, și retragă esecuatorul acestui individu, căci este capabile de misiunea ce i s'a încredințat, și ecăle ce.

Românul, mai deună, dicești bine dicea: uă

UNU ESEMPLARU

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu, pentru capitală	lei nouă	24
Pe jumătate anu	»	12
Pentru districte pe anu	»	27
Pe șase lună	»	14
Pentru străinătate	»	37
Reclamă și inserție linia	lei nouă	2
Anunțuri, linia de 45 litere	bană	50

bună poliță trebuie se vădă totu și niminea se n'o vădă, se scie totu și niminea se n'o scie.

Individual în cestiu nu vede nimicu cele ce luerămă noi și noi vedem totu ce face deneșul; nu cunoscemă mai pe nimenei dintre noi și noi îlă cunoscemă totu. E imbrăcată ca la Dușumea: ileu, pantalonă eretă de cutniă și bastonă cu cîrligă în mână. E forte prostănuacu: totu săra se preumbă în aceiași distanță, face aceleași mișcări, se uită forte desu pe ferestră și mulți dintre conspiratorii cu cari lucră Ghimpel l'a invitată adesea să poftescă în casă ca să-lă tratese cu dulceță și cafea. Vedeți, dără, domnule prefectu, pene la ce punctu raporturile acestui inteligențe tăblătă potu fi esacte.

Afară de aceasta, înșărcinarea acestui individu este uă tortură pentru deneșul.

In subteranele apartamentelor noastre, cunosceti că se află unu nemărginitu și cam întunecosu tunel, unde berea și apa de gordină suntu forte estine. Tunelul are resuflători în pasagi. Nenorocitul omu sufere forte multu cândă zăresce prin zăbrele resuflătorilor cum se deșertă halbele și ocalele... căci, dupe cum ne probăză nasul și vârful mustătilor săle, pare a fi dintre cei mai călduroși protectori ai licențelor, și înșărcinarea sea nu'lă lasă să se ocupe și de licențe.

Priimă etc.

Ghimpel.

FEMEA

Femeia e uă rosă
Ce'mbétă de profumă,
Uă flóre amorosă
De pusu într'unu albumă.

Dără vai! Acela care
Impinsu d'unu simțimentu
Se'mbétă d'astă flóre
Iși sapă unu mormentu.

SCRISORE DESCHISA

Responsul Gagiulu din Buzău, către meașterul Hobuz din București (1)

So mai cheres mo?
Haveal soleane, hâmă facuș rușine
Cu răvașulă hala trimisă catre mine.
Dă haram sa 'ti fie daca ma silești

(1) A vedea Ghimpel de la 24 Martiu,

Sa'ți raspund dă față pășlea, cum dorești,
Sa ne dăm rugina neamului pa toba
Da rîsu sa ne facem, da basm și da vorba;

Coclela pa față mi s'a haramită
Barba și mustața mi s'a hâmbrumită
Să cred că da nume mătăfi și huțată
Da când hursitorea mi s'a cam schimbă
Dar văd că hacuma 'miață facutu bosmava
Cu gându da scrînteașă sa'mă pilină ciorbău

Dă havea râmneala, zîmbre da facea,
Hasta pricopseala cu jindu dă doreai,
Sa fî și tu chipeșă și cu fuduleala
Sa 'tă puș guler roșu, cu hir și cordeala
Sa te 'nfoi hîm pene ca o coțofana
Peste Rumanie vatășindu cu fala, —
E să puteam pré lesne pa plac sa'ți lucreză
Numai pa tăcute cu duh și merchez;
Să spre 'ncredințare, vino sa priveașă
Pa uliță, prin târguri, mereu întilnești
Totă la haramele ce ham gulerat
De când sunt haicea Peaneș Hâmparat.
Câtă pentru hurzeala, și pentru ciordeala
Meașter sunt di tóte, dreg pi eftineala
Ham plicat din Schiela pacoste lihniță
Giurumea curată, rablă hurgisită,
S'am ajuns haicea scula cautata
Harambaș di frunte, propcea laudata!
Sluga credinciosă la Hordea sa fî
Să habarn sa'ți fie buche de nu știi.

Așia dar, morelo, dupe cum 'tiam spus
Ghiurghiunit în slujba di vreașă fî pus
Haorde da graba, pa coate, pa vine
Căci sunt la ananghe d'un meașter ca tine;
Suștăi pîn la vara, oră moare magarul
Oră ma duc pa copea perzindu 'și samarul.
Hacuma e treaba da hînțolitura
De sfateriseala și pacalitura.
Flăcăi pentru hoaste bulubuc s'aduna:
Gea mai sigo, haide, strînge la harvuna
Ia cu tine cleaște di scosă la măsie
Foarfecă di tuns pleate, di cristat pi peale,
Ia si praforită, barosul hăl mare
Să facem hisprava cu handestulare.
Dar ascultă more, nu fi secatura
Să mă tragă pi sfîră la hâmpartitura...
De 'tă fi hîn credință și cu hiscodeala,
E să voi ține vorba să hăi procopseala
Hîn țara Rumana adă e rânduiala;
Pi hadunatura și pi surchideala.

Dispre tóte halea ce tu hîmă mai serii
Ită răspunđă pi scurte precum ca să știi.
Dala despărțeala, eșă nu ham uitat
Nicăi ha țiganească, nicăi traiul din sat.
Cașul pi la gură 'mi-a mai dispărut
Dar la hobiceiuri sunt ne prifacut.
Laia mea hîntreagă, cinghinea de soi
E di pomeneala când se unflă 'n foă.
Numai, mai în vîră, erea s'o scrînteașă
Scrofa prihotese voind s'o geolească.
Așia și hacuma de n'ar fi sburat
La mal, cum e vorba, chiar s'ar fi 'necat.
Piste tóte hastea, soștăi nu crăeni
Dispre ponoseala..... o fi oră n'o fi!!!
Să la ha din urmă, nu e treaba vîstră
Să purtați de grije la beleaua nôstră
Tiganimea 'ntreagă pote să plesnească
Dar eșă nu mă leapăd de ha ciocoiască.
Peles mo drissura, sos keră kasă
Intreabă pi dracu de n'o fi așia.

Gagiulă.

DE PRIN DIARE

— Femeia frumosă este ca viia pusă pe marginea drumului, dise unu bărbat săfemeei séle, care îl obseva că săde pré multă în casă, și pândarul e détoru să o pădăscă.

— Suntă dărău pré puține vîi puse la drum, pentru că mai totă pândarii se plimbă, respunse femeia.

(Adverulă).

— Déca te duci la biserică, dise unu bărbat săfemeei séle, să lașă cheia, fiindu-ca măducă puțină la bereriă și viu curêndu.

— N'o lastă, respunse femeia, pentru că viu mai curêndu eșă de la biserică, cu tóte că în astă seră se citescă 12 evangeli.

(id.)

* * *

— Femeia este ca uă flóre, care dupe ce se vestejescă nu 'tă mai place, dise unu bărbat într'uă societate.

— Să bărbatul este ca unu cală, care dupe ce se face glóbă, iș dai drumul și cumperă altul, iș respunse uă femeia.

(Nuvelistulă).

* * *

— Amorul meu, dicea unu june către uă damă, este mai mare de cătu mine.

— Déca e mai mare respunse acăsta, atunci nu este în d-tă, căci nu încape.

(id.)

* * *

— Unu cunoșteoră critica tabloului celebrului Poussin reprezentându măritișul.

— Vedă bine, dise elă, că este forte anevoie a face uă căsătoriă bună chiară în pictură.

(id.)

* * *

Femeile suntă ca bolnavi, se superă cându bărbății nu se ocupă numai de ele.

(id.)

* * *

X... întâlnesce în cea altă di pe Y... pe bulevard. Acestă dn urmă e palidă și abătută.

— Ce ai frate, ilă întrebă X...

— A! nu mă întrebă, respunse Y... amă visată în năpte treută ce-va fără ură!

— Ca ce lucru?

— Amă visată că mă insurăsem!

(Dupe le Danube).

* *

Amorul, a disu cine-va, nu este întregu de cătu atunci când este împărțită în două.

(Dupe la Patrie).

* *

Omul este injustă către femeia: ea este mobilele tutoră acțiunilor săle și nu-i lasă libertatea a se conuște singură.

Omul împediciă tóte nebuniele femeii, și femeia este indisponibilă în tóte nebuniile lui

Omul voiesce se fiă stăpână și să conducă... dărău este aesea mai fericită când este condusă.

Omul ține la principiu, femeia la faptu.

(La Vie Parisienne).

* *

Inainte cu căte-a luni de cădereia d-lui Gladstone din ministeriu, uă deputațiune de dame, reprezentând femeile din mai multe orașe mari din Ncdulă și Westul Englez, iș ceru audință ca să'lă invite la unu meetingu monstru în care seculul frumosu voia se-i espue ționamentele pe cari se intemeiesă de a cre dreptul de votu.

Ministrul prin deputațiunea și respunse domnei Emma Eterson, delegată „caru fi fericită a priimă espunere înscrisă despre reclamările acestuă dame; dărău ca se le asculte la meeting, afacerile săle nu-i permită în acestu momentu”...

Diarul de pe care reproducem aceste rânduri face aspră respunsului d-lui Gladstone, urmatore reflecții:

„Eminențele eronagiă lasă, celu puținu, a se vedea terri ca să se aventureze într'uă întruire politică de femei... Este ore acăsta pentru rtutea sea?... Este ore pentru urechile săle éu numai în interesul paltonului său?

Noi dicem că nu este nimicu din tóte acestea.

Ilustrul omu de statu s'a temutu se nu pătescă ce-a pătitu unu magistrat la Roman din partea femeiei Calpurnia, pe timpul cându se dedese dreptul se profesese avocatura și femeile.

Perdendu causa, după uă pledare de mai multe ore, Calpurnia, femeia ca ori-ce femeia cu minte scurtă și cu pôle lungi, cum dice romanul, iș lungi pôlele pén dincolo de pretoriul magistratul.

Punemă acum pe fiă-care cicitoru în poziunea magistratului, se judece déca mai putea, pe viitoru, se tolereze uă femeia a face pe avocatul.

Senatul ridică pe dată seculu frumosu acestu dreptu, și de atunci se poate dice că și cauza acordării drepturilor politice se consideră ca perdută.

LA ROMANI 1)

I

Roman! acum e timpul său să murim cu toții
Să subt tășnă spadei să 'ngenuchișmă despoții
Oprimatori cumpliți!..

In săngele lor negru să stingem ura nôstră!
Roman! afar din tăcă oh! trageți spada vîstră.

E timpul Roman să fiți!

Cu lanțuri să ne 'ncarcă tiranii să prepară!
Unu Pasjalik să facă că voră din astă tără!

Totă este pregătită!

In umbră guri de tunuri deja ne amenință!
Acetea tunuri însă să potă prin biruiță
Intorce spre aceia ce 'n noă le-ațintită!

La luptă dărău, la luptă, căci ora e solemnă!
Roman, imima nôstră să o facemă a fi demnă

Dăi noștri mară străbună!..

Să nu ne plecăm fruntea, subt jugul tiraniei,
Ci spadele să 'neingem O! fiă a vîtejiei! —
Poporă eu mare nume te scolă sătă răsbuni!

Răsbunăti de aceia ce voră să te robescă.
Să făi să îngenuchie subt spada tă vîtejescă

Romanule poporă!

Sfâramă pe sperjuri ce legile tă călcără
Ca ei să 'nfîntă domnia loră barbară

Să jugă împilatoră!

Că mască ipocrită în vanu iș copără față
Acăi ce ne făcură să ne blestemări viață!

Acăi ce dintr'uă tără mănoșă, fericită,
Făcură uă pustă în cătu ochiu'mă esită

Să recunoscă 'ntr'ensa frumosă Românie
Astă raiu de fericire, astă cîmpu de bărbătie

In care Libertatea ieră âncă înflorea

Din înflorirea cărei fericea se născea!

Văduță tă vre o dată lăcustele pe cîmpuri,
Nenumărate cete ce-aducă retele vînturi?!

Văduță-le-ață turbate cum ele năvălesc
Stricăndu, ce muncitoră abia 'ntr'un an muncescă?

Lăostelor suntă simili acești barbară tirană,
Ei strică 'ntr'o secundă, legă mară, luate ană!

Ei strică legă și datină; și munca nôstră chiară,
Ne-o iaă, și'n schimbă robia ne hărăzesc în dară!

Iubită Românie, O! cine nu te-ară plângă?..
Neron în lanțuri grele cumplită acumul te strângă!

Neron, cu toții curteni ce tronu tă înconjoră!
Ce legile tă sfătie c'o mână trădătoră!

Neron! Neron tiranul, sperjurul criminal
Neron adă te ucide Neron astă ideală

Ce tu aș chiamașă tăra, la tronu tă gloriosă
Făcându-lă din nimică unu sōră radicosă!..

Dér vař rádele tă ensé în locu să te 'ncăldescă
Iștă ardă legile sfinte, O! tără Româneșă!

(1) Acăstă poesie dimpreună cu mai multe altele, socotind-o perdută, și regăsind-o astă-dă prin hârtă, o dău publicăriță. Ea este compusă, în anul 1865, după lovitura de Stat.

II

Român! anc'o secundă, și t'era nôstră pere!
Armați-vă, căci astă-dă, ea săngele vă cere
Armați-vă cu totă!

Ca valurile mărci undește luptătorii!
Strigându cu spada 'n mâna; «Să piară trădătorii
«Ce se prăclam despoți!»

«Să piară trădătorii!» strigați, déceaveți sănge,
Strigați de sunteți ómeni, căci România plâng...
Să voi sunteți Român!
Unu sănge nobilu curge în ale vostre vine,...
A suferi sclavia e pentru voi rușine,
Nepoți de mari străbunii!

1865 Craiova.

Alexandru A. Macedonski.
(Oltul).

G H I M P I S I O R I

Dilele trecute unu afișu alu teatrulu francesu anunța:

Au bénéfice de Mlle René

MIGNON

Unu proverb Italianu dice: *Si non e vero e ben trovato*. Aci putem schimba și dice: E vero, e ben trovato.

* *

Unu altu afișu totu alu teatrulu francesu, anunțându piesa *Les folies dramatiques*, conținea josu ca glumă acăstă notiță: „Admînistratiunea prevăzătoare, în solicitudinea sea pentru similitudinea spectatorilor, are o nöre a preveni pe publicu că vă găsi batiste gratisu la controlu (la ușe).”

Unu domn'u puținu cam naivu, plinu de guturaiu, sgîrcită și care nu prea obiceinuise se pörte batiste, citindu acestu afișu la Fialcovski, se grăbi a se duce la casa teatrului și a cumpăra unu stalu de rangul II-lea.

Peste două ore sosindu timpul începerii spectacolului, se duse să intre 'n teatru. Presintându-se la controlul ușei, cu biletul 'n mâna, ușiarul i-l rupse lăsându-i contra-marca, dărui omul rămase totu în locu așteptându ană ceva.

— Poftiți în intru, domnule, și dise ușiarul, nu stați în ușe că împedicați intrarea.

— Prea bine, să poftescu, dărui 'mî datorătă ană ceva: dați-mi și batista.

— Ce batistă domnule?

— Batista mea.

— Te rogă, domnule nu mă insulta, că ești nu suntu hoțu ca se mă bucuru la batista d-tele.

— D-ta nu-i fi hoțu, dărui faptul e curată hoția, căci amu plătit'o.

— Ce plătită domnule? Si, urmându-se astu-felu ană cete-va dialoguri între ușiaru și guturiosul cetățeniu, audi scomotul unu aginte de poliția, care se informă pe data de cestiune și explică lucrul că anunțul din afișu era numai uă glumă.

La aceste deslușiri naivul omu se întristă și necăjitu trinti de asfaltu, dupe obiceiul său, ceea ce voia se depue în batistă ce credea că a cumpăratu. Apoi intră în sală privi și ascultă la tóte actele și scenele, éru la sfîrșitul iști resbună fluerându piesa și pe actori. Fluerarea énsă a prinsu bine căci, cându lumea inteligintă și educată permite a i se oferi pe scenă asemenei piese scandalose, triviale și imorale, atunci amu dori să avemă mai mulți naivi ca cetățenul în cestiune. Care este morală ce voru trage damele și mai cu osebire domnișorele cându voru încerca se deslege numai două trei calembu-

ruri triviale, din atâtea căte se facu în acăstă piesă?

* *

Fiind că vorbirămu de morală ne adusărău aminte uă întrebare ce facea mai deuñedă unu ténéră unui amicu alu său:

— Ce deosibire este, întrebă elu, — în ceea ce privescesi sorțea, — între Foureau, fostu directoru de internatul privatul de domnișore și între d. Titu Liviu Majorescu, fostu profesorul la internatul scolei centrale de fete din Jași?

— Fórte mică deosebire, răspunse acesta: Primul a fostu dusu la galere, unde a și murită, și secundul, a ajunsu ministru în România.

* *

In una din serile trecute două cunoscuți jucaseră table la Fialcovski și unul din ei căstigase de la celu altu unu leu nou.

Pe cându eșia de la teatru, se întîlniră în sală.

— Cu banii mei ai venită la teatru, dise celu care perduse leul.

Unu domn'u însă cu barbă care mergea înainte, audindu cuvintele „banii mei” iști intorce repede capul și să uită să vădă pe celu ce le pronunțase.

Domnul era unu român de meseria israelită, fostu falită, care ađi, ia usură pe lună 300 la sută și... totu omu cinstițu!!!

APATIE

Muma plâng... copilașu, fințe nevinovate, Crescă pe sănu-ř fără grije, ca lumina către dorii, Si să jocă printre lacrimi pe potecile udate, Cum se jocă fluturei în profumul de d'albe florii!

Insă, va! cându voru străbate calea de copilărie Ingerașii ce acuma n'audu plânsul mumei lor, Si ajunge-voru să simță, să iubescă cu mândrie Sânul care iu nutrește cu 'ngrijire, cu amor,

Voru găsi străbuna casă dărîmată, pustiită De sălbatece banchete de terore și orgii; Turma loru în mână străine, sugrumata, învrajbită Si avea moștenescă preschimbătă 'n détoiř!

Voru găsi unu întunericu de virtute și mărire: Inimile voru fi pale și răcite că de morți, Șătuncii, viermele ce rôde dilele de strălucire, Apatia, le va dice: sunteți sclavi, sunteți iloți!

Generație plăpândă, dormi în jocurile téle! Scăldă-te în nepăsare... în deliciu, în plăceri, Căci în viitoru putinte peste moșteniri fatale, Veți culege numai lacrimi, săracie și dureri!

Mumă nobilă și bună! varsă lacrimi arătore, Plângă trecutu-ř celu de aur și pe fii-ř enervați Căci din lacrimile-ř pote, să va naște acea flore Ce putea-va să salveze pașii tăi incatenări!

Cocris.

VEDI CARICATURA IV

Astă figură pusă 'ntre mode, Josu ca femeie și susu bărbat, E uă enigmă... și, s'o desnode, Celu ce 'n ferestre stă spânđurată!

Cătu pentru publicu ca se 'ntelégă, Căci nu-i vorba de vr'unu prepusu, Rămâne dênsul că să alégă, Secsul personei în stampă pusă!

In mintea nôstră a fostu să fiă Unu domn de modă, costumă burlescă, Dărui din erore 'n litografie Ești cu rochia și 'n fracu nemțescă.

B I B L I O G R A F I E

A eșită de subt pressă:

P E T R U C E R C E L U

Studiul Istoricu de

Gr. G. Tocilescu

Prețul unu exemplar 2 lei noi.

A eșită de sub tipar și se află de vîndare la tóte librăriile:

BLONDINUL DIN NAMUR

SI

PAŞA DE LA BUDA

DOUE NUVELE

de

Z S C H O K K E

traduse din limba germană

DE

B. V. VERMONT

Depositul principal se află la librăria G. Ioniță et C-nie calea Mogoșoa, în fața teatrului cel mare. Prețul 1 leu și 50 bani.

TEATRU CELU MARE

Duminică, la 21 Aprilie 1874

Reprezentătii une română dată de compania dramatică reprezentată de

D-NU M. PASCLY

Cu grațiosul concursu alu d-lui G. Brătianu pentru beneficiul

D-nei Frosa Sarandi, P. Welesen și S. Bălănescu

Se va juca piessa:

PATRIA SI DOMNIA!

Dramă națională în 3 acte.

Spectacolul se va termina cu:

I. Titto Matei, baladă cantată de d. G. B.

II. PIESE

UA NOAPTE DUPA BALU

Comedie-vodevilă într-un actu, jucată sub titlul Indiana și Charlemagne, executată de d-na F. SARANDI și d-uu S. BALANESCU.

Sâmbătă la 27 Aprilie 1874, Reprezentătii une extraordinarie, dată de D-nu Teodor Popescu. Cu grațiosul concursu alu domnilor Millo, Wiest, Dimitriade, Mihailénu.

Bratianu, Iulian și alu domnișorilor Mari Vasilescu, Anna Poppescu și T. Marinescu. Orchestra va fi dirigată de M-ro BIANCHI.

SALA BOSEL

Duminică 21 Aprilie 1874.

Reprezentătii une extraordinare dată de d. M. MILLO, pentru ultima órá se va reprezenta piesă:

APELE DE LA VACARESCI

cu adausu

TIMBRU SI CREDITULU FONCIARU

Revistă umoristică în 3 acte de d. M. MILLO

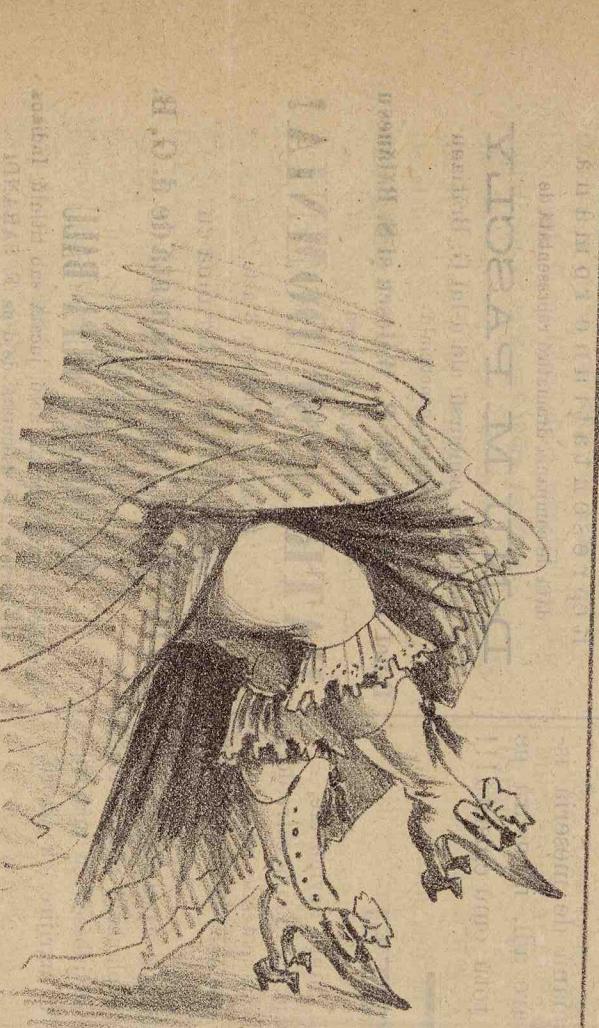
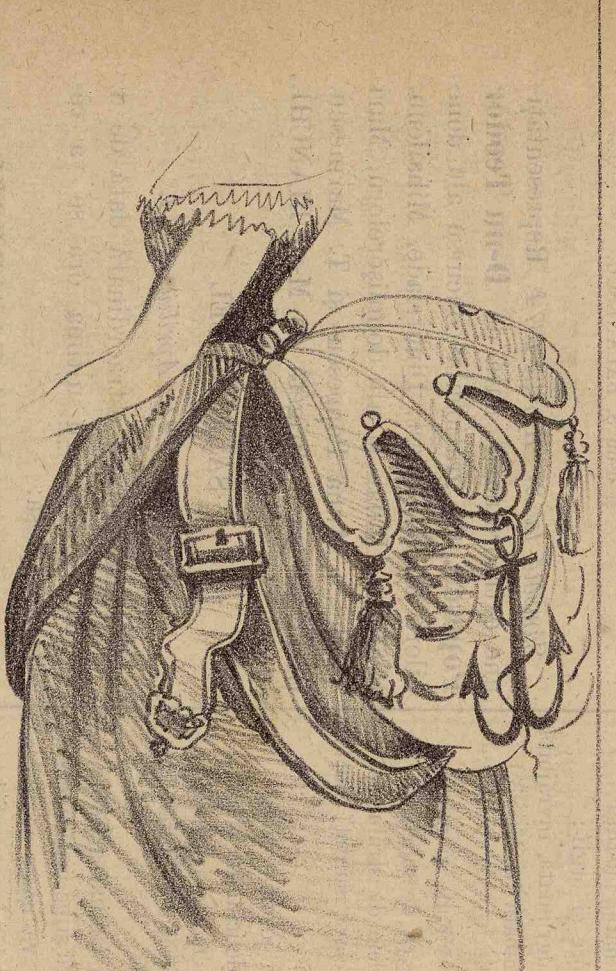
CIRCULU SUHR

PIATA CONSTANTIN VODA

Duminică, la 21 Aprilie, se va da două reprezentătii. Prima la 1 oră după amădă și secunda la 7 ore séra.

In tóte dilele mari reprezentătii cu programe variate.

In cursul acestei lună voru sosi renumiți clovnii musicali, cei 4 frați Lairace, care au atrasu atenționea lumei pretutindeni.

DUPE MODELE FRANCSESE

I

De cândă fiulă luă Marte și alături Venerei bacante
A încetat să din arcu-i în animi a răni,
Se vede căle săle ne-sincere amante
Său otărăti, sermanulă, a-lă și bată-jocori.

Săgețele-i ce uă-dată făcea să se 'mpreune
Uă animă cu alta și casnică a trăi,
Adă damele le pörtă, ca flóre la ureche,
Ca semnă cătă timpă amorulă adă pótă dăinui.

II

De cândă fia luă Jóe a părăsită Olimpulă
Cu Adonis rivalulă luă Marte celă gelosă,
D'atuncea și femeia s'a preschimbătă cu timpulă
Și pénă astă-dă secsu-i în tóte-i schimbăciosă.

Podobele-i plăcute, de susă aă fostă lăsate
Ca dênsa să le aibă în faciă, locă frumosă,
Déră adă cele mai multe, le pörtă pe la spate,
Ca probă că în lume, adă totulă e pe dosă.

III

Botine cu potcove! Ciudata 'ncăltăminte!
La ce se serve énsă acestă simbolă la tocă,
De nu ca să aducă bărbatului aminte
Că dênsa 'lă potcovesc, cândă este dobitocă!

O modă blestemată, cum rîdă de omenire!
Și câtă vătămare n'aduci neconitenită!
Tu ești curată Pandora, drăcăsca făptuire,
Ce relele și vițiu-i 'n lume a răspândită.